

[Jimmy Stahr]

sker dansk film mere, hvis det ikke er fulgt op lige med det samme. Derfor kan det ikke nytte at nedsætte et udvalg, der skal gøre det og det i løbet af 1 år eller 2. Det skal faktisk gå hu hej, vilde dyr, når interessen i udlandet er der.

Det samme vil jeg – og dér er jeg så lidt foran udviklingen – sige til ministeren med hensyn til jazzmusik. Danmark er verden over kendt for sin indsats for jazz, og København står for mange udlændinge som et jazzcenter i Europa. Jeg vil sige til ministeren, at der i øjeblikket er ved at ske en forringelse af miljøet på dette område her i Danmark, og jeg tror, at ministeren kunne gøre noget. Ministeren kunne hjælpe til, måske med lidt penge, måske bare ved at gå aktivt ind i sagen, sådan at vi sikrer os, at København, som det jo især er, men også Århus, stadig væk er et europæisk jazzcenter. Det synes jeg er meget vigtigt, og det være nævnt her, sådan at ministeren ligesom kan komme på forhånd med det.

Jeg mener også, at vores sportsfolk, ikke mindst fodboldspillerne, har gjort noget, som vi måske kunne følge op.

Her vil jeg igen lægge vægt på det, jeg sluttede med sidst – og så skal jeg ikke sige ret meget mere – nemlig at hvis kulturministeren snakkede lidt mere med industriministeren og presse- industriministeren lidt mere, så kunne vi måske få glæde af den gensidige påvirkning, der er mellem kultur og turisme. Det var jeg som sagt inde på i mit første indlæg, og det vil jeg endnu en gang understrege er meget vigtigt. Jeg mener, at industriministeren faktisk har en forpligtelse til at være med til at hjælpe os.

Specielt de to områder, jeg har nævnt i dag, film og jazz, ville være oplagte områder, hvor turisme og kultur spillede den samme melodi.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil også godt takke ministeren for svarene og uddybningerne.

Det er da rigtig, tror jeg nok, at man i ministeriet ikke har beskåret midlerne til selve kultureksporten, og jeg fremhævede også, at man på finansloven i år har sat nogle nye ting, som ministeren også har omtalt: Man har arbejdet aktivt på et filmsamarbejde osv.

Det, jeg talte om, var, at man i Udenrigsministeriet havde skåret meget stærkt på presseudgifterne, og at man havde skåret på antallet af kulturattachéer og kulturrådsstillinger i udlan-

det. Jeg mener faktisk, at de stillinger er meget vigtige for at opretholde interessen for dansk kultureksport ude omkring og for at give os en orientering om, hvad der sker ude på kulturfronten, så vi kan tilrettelægge noget af vores kulturimport efter det for i det hele taget at fremme kultursamarbejdet.

Jeg talte om, at man i ministeriet, måske nødtvunget, var gået ind i den sparerunde, som alle andre ministerier var gået ind i. Det betyder – det håber jeg ikke at jeg fornærmer en bestemt minister ved at sige – at ressourcerne i hvert fald ikke er blevet meget bedre under denne minister. Og det betyder også for mig, at man generelt her i landet gør for lidt ud af at gøre kulturtilbudene stærkere og klarere også over for udlandet.

For mig er der ikke nogen modsætning i både at sige, at vi har en kulturlovgivning, der på mange måder er forbilledlig, og at sige, at vi ikke har penge nok, for jeg mener faktisk ikke, at vi har penge nok til at fylde de gode rammer, vi har, ud.

Det skal man ikke lægge en bestemt minister til last, for sådan har det været i mange år, men det kan man måske lægge kulturklimaet her i landet til last, og det må vi alle sammen arbejde på at forbedre. Jeg skal i hvert fald nok prøve at gøre mit, uden at jeg håber, det vil blive opfattet som en sur kritik af nogle ting, som velsagtens er der af nød, men som vi vel i fællesskab kunne prøve på at gøre bedre.

Det glæder mig, hvis det er forbigået mig, at kontaktorganet har fået nogle flere midler at arbejde med. Det er i hvert fald nyt for mig. Det seneste, jeg har hørt, men det er lidt siden, er, at de ikke havde nogle midler, men det tager jeg så til efterretning.

Som et eksempel på, at man ved at investere noget kan opnå en hel del, også for dansk kulturformidling i udlandet, vil jeg godt nævne et arrangement, der fandt sted under det dansk-franske kulturår. Man inviterede en række danske forfattere ned til Frankrig for at fortælle om dansk litteratur og deres egne værker. Jeg har for ganske nylig i hånden fået en liste over danske litterære værker, der takket være kultur-fremstødet Danmark-Frankrig vil udkomme i tiden fremover. Jeg kan herfra nævne bøger af Thorkild Hansen, bøger af William Heinesen, en bog af Johannes V. Jensen, en bog af Svend Åge Madsen, en bog af Ib Michael og en bog af